

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 47/24

Luxemburg, 14 martie 2024

Hotărârea Curții în cauza C-516/22 | Comisia/Regatul Unit (Hotărârea Curții Supreme)

Regatul Unit a încălcat dreptul Uniunii ca urmare a unei hotărâri a Curții sale Supreme

Procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Regatului Unit pentru eventuale încălcări ale dreptului Uniunii săvârșite înainte de încheierea perioadei de tranziție (31 decembrie 2020) sunt posibile în termen de patru ani de la data respectivă

La 19 februarie 2020, respectiv înainte de încheierea perioadei de tranziție, Curtea Supremă a Regatului Unit a pronunțat Hotărârea *Micula/Romania*¹, care autoriza executarea sentinței arbitrale date în *cauza Centrul internațional pentru soluționarea litigiilor investiționale (ICSID) Ioan Micula, Viorel Micula and others v. Romania*². Prin această sentință arbitrală, România a fost obligată să plătească investitorilor suedezi o despăgubire de aproximativ 178 de milioane de euro ca urmare a abrogării premature a unei scheme regionale de ajutor pentru investiții. Hotărârea Curții Supreme a Regatului Unit a intervenit în pofida faptului că Comisia, care considera această indemnizație ca fiind un ajutor de stat incompatibil cu dreptul Uniunii, a interzis României să o plătească. În plus, un litigiu privind această decizie a Comisiei era pendinte în fața Curții de Justiție³.

Având în vedere această hotărâre, Comisia a introdus la Curte, în iulie 2022, o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva Regatului Unit. Întrucât Regatul Unit a refuzat să prezinte observații în cadrul procedurii, Curtea se pronunță în lipsă.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea declară că **Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului Uniunii ca urmare a hotărârii Curții sale Supreme.**

Curtea amintește că, în conformitate cu Acordul de retragere (Brexit), este competentă să soluționeze acest gen de acțiuni în termen de patru ani de la încheierea perioadei de tranziție (care era cuprinsă între 1 februarie și 31 decembrie 2020) atunci când acțiunea urmărește să se constate că Regatul Unit nu și-a îndeplinit o obligație care îi revine în temeiul dreptului Uniunii înainte de încheierea acestei perioade. Ea amintește că obligația statelor membre de a respecta dreptul Uniunii se impune tuturor autorităților, inclusiv autorităților judiciare în cadrul competențelor lor.

Potrivit Curții, **Curtea Supremă a Regatului Unit a concluzionat în mod eronat că dreptul Uniunii** (în special dispozițiile referitoare la ajutoarele de stat) nu era aplicabil obligației Regatului Unit de a executa sentința arbitrală în temeiul Convenției ICSID pentru motivul că această convenție a fost încheiată de Regatul Unit cu state terțe

¹ Hotărârea Supreme Court UK din 19 februarie 2020, *Micula and others v Romania*, [2020] UKSC 5.

² Sentința arbitrală a Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor relative la Investiții ICSID n° ARB/05/20.

³ A se vedea [Comunicatul de presă nr. 15/22](#) referitor la Hotărârea Curții în cauza Comisia/European Food și alții, [C-638/19 P](#). Curtea a trimis cauzele respective spre judecare Tribunalului, unde acestea sunt încă pendinte.

anterior aderării sale la Uniunea Europeană⁴, astfel încât dreptul Uniunii **nu se opunea executării acestei sentințe arbitrale**. De fapt, **Curtea Supremă a Regatului Unit ar fi trebuit înainte să examineze în mod aprofundat dacă o astfel de obligație**, în pofida faptului că privește o sentință prin care se constată încălcarea de către un stat membru (România) a unui tratat bilateral de investiții încheiat cu un alt stat membru (Suedia), **implică de asemenea drepturi de care state terțe s-ar putea prevala față de acestea**.

Nu se poate admite ca o instanță dintr-un stat membru, cu atât mai puțin o instanță ale cărei decizii nu pot fi supuse vreunei căi de atac de drept intern, să poată reține o interpretare eronată a dreptului Uniunii al cărei obiect și efect este excluderea în mod deliberat a aplicării ansamblului dreptului Uniunii. Astfel, o asemenea interpretare conduce la înlăturarea principiului supremației dreptului Uniunii. **Curtea Supremă a Regatului Unit a adus o atingere gravă ordinii juridice a Uniunii**.

Pe de altă parte, Curtea constată o **încălcare a obligației de cooperare loială**. Astfel, atunci când o instanță națională este sesizată cu o cauză care face deja obiectul unei investigații din partea Comisiei sau al unei proceduri în fața instanțelor Uniunii, această instanță națională trebuie să suspende judecarea cauzei, cu excepția cazului în care nu există niciun risc de conflict între viitoarea sa hotărâre și viitorul act al Comisiei sau viitoarea hotărâre a instanțelor Uniunii. Or, prin hotărârea în cauză, Curtea Supremă a Regatului Unit s-a pronunțat cu privire la interpretarea dreptului Uniunii și la aplicarea dreptului menționat în cazul executării sentinței arbitrale, în condițiile în care problema privind această interpretare fusese soluționată printr-o decizie a Comisiei și era pendinte în fața instanțelor Uniunii.

În plus, **revenea Curții Supreme a Regatului Unit**, în calitate de instanță națională ale cărei decizii nu pot fi supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, sarcina de **a adresa Curții o întrebare** cu privire la dreptul Uniunii aplicabil, pentru a înlătura riscul unei interpretări eronate a acestui drept, la care a ajuns efectiv în hotărârea în discuție.

În sfârșit, Curtea constată o **încălcare a interdicției de a pune în aplicare ajutoare de stat atât timp cât Comisia nu a adoptat o decizie finală cu privire la această măsură**, întrucât hotărârea în cauză a obligat România la plata compensației către investitori, în timp ce decizia Comisiei făcea obiectul unui litigiu în fața Curții.

MENȚIUNE: O acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, care este îndreptată împotriva unui stat membru care nu își respectă obligațiile care decurg din dreptul Uniunii, poate fi formulată de către Comisie sau de către un alt stat membru. În cazul în care Curtea de Justiție constată neîndeplinirea obligațiilor, statul membru în cauză trebuie să se conformeze de îndată hotărârii pronunțate. În cazul în care consideră că statul membru nu s-a conformat hotărârii, Comisia poate introduce o nouă acțiune prin care să solicite aplicarea unor sancțiuni pecuniare. Cu toate acestea, în situația în care nu au fost comunicate Comisiei măsurile de transpunere a unei directive, Curtea poate aplica sancțiuni, la propunerea Comisiei, de la stadiul primei hotărâri.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și, dacă este cazul, rezumatul](#) hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

⁴ În temeiul articolului 351 primul paragraf TFUE, astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție, o normă de drept al Uniunii poate fi împiedicată de o convenție internațională cu dubla condiție de a fi o convenție încheiată înainte de intrarea în vigoare a tratatelor Uniunii în statul membru în cauză și ca unul sau mai multe state terțe vizate să confere drepturi a căror respectare de către acest stat membru o pot solicita. Această dispoziție nu poate fi invocată de statele membre atunci când, în speță, drepturile statelor terțe nu sunt în discuție.